

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ
ПАРИЖКИЯТ ДЪЖД, ВЪЗПЯТ
ОТ ЕДНА ШАРМАНКА

chitanka.info

*Това е история, стара, стара,
стара като Париж и тя:
един художник по тротоара
рисуваше момиче с цветя.*

*— Сбогом — бе казало то на прощаване. —
Аз си отивам.
Няма вече обич, хляб и платна.
От боите остава ни
само черна боя.
От Париж — само улици, водещи в Сена,
— Остани — бе отвърнал художника. —
От боите имам трите бои на лицето ти.
Златна, синя, червена.
От Париж — цяло небе светлина
и един тротоар,
дето падат едри монети,
щедри монети.*

*Това е история стара, стара,
стара като Париж и тя:
един художник по тротоара
рисуваше момиче с цветя.*

*— Господин Тротоар — тихо каза художника
и коленичи. —
Позволи да рисувам върху твойто голямо платно
едно малко момиче.
Ще го рисувам в синьо, в златно, в червено.
С моите три тебешира.
И за да не му е студено,
когато на теб се намира,
доведи ми парижкото слънце да свети
през целия ден,
доведи покрай мен*

*стъпки, очи и ръце,
хвърлящи едри монети,
щедри монети.*

*Това е история стара, стара,
стара като Париж и тя:
един художник по тротоара
рисуваше момиче с цветя.*

*Той постави своята шапка встрани
и ѝ каза:*

„Проси!“

*После, много внимателно,
сложи на плочите златни коси,
тежки и гъсти,
после — сини очи,
после — казващи сбогом — уста
и ръка, стиснала в своите пръсти
цветя*

с аромат на асфалт.

*— Остани — каза той и погали едва
своето русо момиче. —*

*Ще ти купя легло, по-добро от това,
и цветя, по-красиви от тези.*

*И когато довечера
заедно с черните шлепове*

слънцето слезе

надолу по Сена,

ние ще бъдем богати.

*Ние ще имаме много монети,
едри монети, щедри монети.*

*Това е история стара, стара,
стара като Париж и тя:
един художник по тротоара
рисуваше момиче с цветя.*

*Падаха сенки на птици, на облаци.
Падаха сенки на хора,
зачеркващи бързо рисунката.
Падаха мъртви листа и кори от банани.*

*После падна дъждът изведнъж.
Ах, парижкият дъжд!
Шегобиецът дъжд, който весело чука и свети,
червен и лъскав!*

*Той единствен се спря и започна да пръска
своите едри монети,
своите сребърни щедри монети.*

*— Спри — тихо каза художникът. — Тя ще замине.
„Тя ще замине“ — сърцето му страшно простена.
А момичето тъжно заплака
със сълзи златни, червени и сини
и тръгна към Сена.*

*Това е история стара, стара,
стара като Париж и тя:
един художник по тротоара
рисуваше момиче е цветя.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.